

mellem Moderfølelsen og Hensynet til vedkommende Kvinde selv. Jeg er bange for, at dette, at der er Udsigt til senere at adoptere Barnet, vil døve Moderens Samvittighed og medføre, at hun svigter i det afgørende Øjeblik.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar: om Bestemmelsen vil være til Fordel for Barnet, kan jeg henholde mig til, hvad der er sagt af den ærede foregaaende Taler. Der er ikke nogen retlig Fordel for Barnet forbundet dermed. Men der er det at lægge Mærke til, at Barnet kommer i et usandt og unaturligt Forhold til sin egen Moder. Dernæst maa vi ikke glemme, at en saadan Adoption vil ikke ske ved Barnets Fødsel, den vil sikkert først ske, naar Barnet er i en noget fremrykket Alder og efter, at Barnet har været anbragt i et Plejehjem. Og er Barnet i et godt Plejehjem, hvor det er vokset fast, vil det være en tvivlsom Fordel for det at blive rykket ud af Plejehjemmet og komme til en Moder, som ikke vil være dets Moder. Et saadant Forhold vil ikke kunne skjules, og i Barnets Øjne vil en saadan Moder tage sig lidt underlig ud. Hun har villet bjærge sig selv for Skammen, men Barnet har faaet Stempel af et Barn født udenfor Ægteskab.

Saa siger man: Lige Ret for Kvinde og Mand. Ja, der er nu i det Forhold noget, hvor Ligestilling ikke kan gennemføres. Moder og Barn hører nu en Gang nærmere sammen end Fader og Barn. Her er Love, vi ikke kan ændre med vore Love eller vore Teorier. Og vi maa ikke glemme, at der er en Ligestillethed, der drager opad, en Ligestillethed i Pligt og Ansvar, og den er det værd at kæmpe for, men der er ogsaa en Ligestillethed, der drager nedad. At give Ligestillethed paa den Maade, at en Moder skal svigte sit Barn, paa samme Maade som Faderen svigter sit udenfor Ægteskab fødte Barn — det vil ikke højne Kvinderne, og jeg har den Tro til Kvinderne, at de dog har saa megen Moderfølelse, at de ikke vil ønske en saadan Ligestillethed. Derfor maa jeg for Børnenes Skyld — for at dog saa mange Børn som muligt maa beholde deres Moder, naar Faderen har svigtet — og for Kvindernes Skyld anbefale ærede Medlemmer at stemme mod Ændringsforslag Nr. 2 til § 1.

Olga Knudsen: Jeg giver den ærede sidste Taler Ret i hendes Udtalelser om, at der er en Ligestillethed, der drager nedad, og en, der drager opad, men netop

derfor kan jeg ikke forstaa Flertallets Stilling. Jeg kunde have forstaaet dets Stilling, hvis det ogsaa havde borttaget Tilladelsen for Manden til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn, for han har nemlig, saa vidt jeg forstaaer dansk Lovgivning, altid Ret til at lyse sit udenfor Ægteskab fødte Barn i Kuld og Køn. Han har altsaa efter Loven Ret til at antage Barnet, naar han erkender Paterniteten til det. Jeg kan ikke give det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) Ret i, at det at give Faderen Tilladelse til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn er at give Faderen en juridisk Ret. Han faar nemlig alligevel ikke den Ret, hvis Moderen ikke giver ham Tilladelsen dertil.

Men der er andre Toner, som jeg synes har været alt for lidt fremme, og jeg vilde gerne, at de ogsaa skulde klinge her i Dag i en Forsamling, hvor Flertallet er Mænd. Jeg erkender, og har gjort det i mange Tilfælde, Mandens Retsind, og naar man skal tage Manden paa det virkelig ømme Sted, tager man ham paa hans Retsindsbegreb; paa det Punkt vil de fleste Mænd mene, at de staaer højt, og jeg tror, det vilde være trist, hvis de ikke mente det. Lad os haabe, at vi kan lære dem, at de skal være fuldt ud retsindige. Man kan nemlig ikke, synes jeg, anlægge en anden moralsk Maalestok overfor Mænd end overfor Kvinder. Jeg kunde forstaa Flertallets Stilling her, hvis det ogsaa havde borttaget Mandens Tilladelse til Adoption, saa var begges Retsstilling den samme. Men at det tillader Manden at skjule, om jeg maa bruge det Udtryk, sin Skam og vælte hele Skammen over paa Moderen, det forstaaer jeg ikke. Jeg skulde ikke have haft noget imod, at Tilladelsen til at adoptere blev borttaget baade for Mandens og for Kvindens Vedkommende. Man siger, at der vil komme et usandt Forhold frem, hvis en Kvinde faar Lov til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Dette usande Forhold tolererer man imidlertid for Mandens Vedkommende, naar han skal have Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte, anerkendte Barn. Der er blevet sagt, har jeg hørt, at det er kun i ganske enkelte Tilfælde, at Manden lyser sit udenfor Ægteskab fødte Barn i Kuld og Køn. Om det, at han faar Ret til at adoptere, muligvis vilde hjælpe til, at han fik moralsk Mod til at anerkende Barnet som sit, ved jeg ikke. Det kan maaske være. Men man skal ikke i samme Aandedræt